

2. LECKE: BEVEZETÉS

TOVÁBBI KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

A hétköznapi angoltudás helyett munkahelyi angolra van szükség a munkahelyeken?

IGEN.

Ha belegondolsz jobban, magyar nyelven sem ugyanúgy beszélsz otthon, mint a munkahelyeden. És nem csak a téma más. Máshogy fogalmazol, egzaktabban, és egyszerre diplomatikusabban fejezed ki a mondanivalódat. A munkahelyeden inkább folyamatokról beszélsz, "megszakérted" a helyzeteket, érvelsz, összehasonlítasz, célokat tűzöl ki, ellenőrző kérdéseket teszel fel. Otthon inkább mesélünk, javasolunk, viccelünk, tanácsokat adunk, stb. A nyelvnek tehát más-más *funkcióit* használjuk. Egy példát hadd mondjak: a tanítványaim számára mindig csak a munkahelyi angol tanulása közben tisztul ki, hogy mi is a különbség az ok és a cél között, hogyan fejezzük ki őket egészen pontosan, mivel a normál hétköznapi beszédstílusukban ez lényegtelen, de a munkahelyi angolban felértékelődött. Meg kell jegyeznem azonban azt is, hogy volt már olyan tanítványom is, akiknek a munkahelyi kommunikációja nem sokban tér el a hétköznapiától, de ez mindenképpen kivétel.

Szaknyelv, munkahelyi szakzsargon – ezek mások, mint a munkahelyi angol?

IGEN.

A szaknyelv szakterületek, tudományok speciális szakszóincse, pl. jogi, orvosi, gazdasági, stb. Pl. fellebbezés, feltárás, értékcsökkenés. A szaknyelvet tipikusan a felsőoktatásban tanítják, de sajnos túl széles tudományterületet ölel fel, és túl elméleti. Olyan, mintha a szakterületet tanulnád angolul. De a munkahelyen ritkán használod azt az elméleti témakört, amit az egyetemen tanultál, tehát mindenképpen kevés lesz.

A munkahelyi szakzsargon pedig azoknak a kifejezéseknek és szóhasználati szokásoknak a gyűjteménye, amelyeket az a konkrét munkahely (szervezet) használ. Ezek főleg a saját folyamataiknak, tevékenységeiknek az elnevezései, vagy a rendszereké, amelyeket használnak. Ezek többnyire rövidítések, adott nevek, és amolyan bennfentes információnak számítanak. Gyakran a szakzsargon részévé válik egy-egy nyelvhasználati sajátosság is. Például, ha egy adott dolognak két elnevezése is van, de a cégen belül mindenki csak az egyiket használja. A munkahelyi szakzsargont könnyen elsajátítod a munkahelyen 1-2 hónap alatt, nem szokott gondot okozni. Csak menni kell a többiek után...

Az én angoltudásommal úgysem tudom kifejezni azt, amit én a munkában mondani szeretnék.

DE IGEN.

Elmesélek egy tipikus esetet a SciEng-órákról, amit a tanítványaim MINDEGYIKE SZINTE MINDEN órán megcsinál: Angolul beszélgetünk, épp elmagyaráz nekem egy folyamatot, vagy beszámol egy aktuális megoldandó feladatról, szépen az adott szintjének megfelelően használja az angoltudását, ahogy szoktuk, és egyszer csak megáll, átvált magyarra, és azt mondja: “na, ezt biztos nem fogom tudni angolul”. Én ekkor azt mondom neki, hogy: “De igen, próbáld csak meg!” És nem engedek belőle. Ekkor kicsit (vagy jobban) meglepődik, egy kicsi ideig nyafog is talán, aztán persze csinálja, amit kértem. Megpróbálja elmondani azt a nehéz részt is. És csodák-csodája: el tudja mondani, pedig már kihátrált volna, mert ő úgy ítélte meg, hogy az angolja erre már biztos nem alkalmas.

Az a tapasztalatom, hogy MINDEN EGYES tanulóm alacsonyabbra értékeli a saját angoltudását, mint én, a tanára! Ez nem fér néha a fejembe, miért nehezítjük meg magunknak a dolgot. Ha a tanár elégedett veled, akkor te miért nem vagy elégedett magaddal? Erről a témáról is fogok írni bővebben. Felméréseket mutatok be, amelyeket magyar nyelvtanulók önértékeléséről végeztek, és segítek, hogyan mérd fel a saját aktuális tudásodat, hogy ne okozzon ilyen alulértékelési hibákat.

Egy a lényeg: higgy a saját angoltudásodban, és abban, hogy fejleszthető!

A munkahelyemet nem érdekli, hogy jobban beszélek angolul, mint a kollégám, a fizetésünk ugyanannyi. Vagy: Minek tanuljak meg angolul, mikor úgysem fogok többet keresni, mint aki nem tanul?

Egyetértek, de mégsem.

Maga az angoltudás nem járul hozzá a munkabér és egyéb kompenzáció mértékének megállapításához. A nyelvtudás roppant szubjektív dolog.

Hiába nyelvvizsgázunk ezerszámra, a munkahely számára hasznos, használható nyelvtudás nagyon nehezen szűrhető ki. Tudjuk, hogy állásinterjúkon is tesztelik az angoltudást, de abban egyetértés van a szakmában, hogy még ekkor is nagyon nehéz egy skálán elhelyezni a nyelvi teljesítményt, és a különböző jelöltek nyelvtudását

összehasonlítani is csak elsőre tűnik könnyűnek. Például nekem is vannak olyan tanítványaim, akik teljesen folyamatosan beszélnek, de sokat hibáznak, és vannak olyanok is, akik lassabbak, de a végeredmény jó minőségű. A nyelvtudás valódi hasznossága tehát a gyakorlatban derül ki. Nekem is sajnos volt már olyan munkahelyem, ahol hátrány volt a magas szintű angoltudásom, mert sokan nem értettek meg. Mindenki alapszinten pötyögött, ennyi kellett, ezzel volt kényelmes a közösség. Nagyon sok ilyen van! És természetesen nem is kaptam érte magasabb

fizetést. Bár ha most jobban belegondolok, sosem kaptam magasabb fizetést az angoltudásom miatt... Ejnye...

Dióhéjban: ***A nyelvtudás "jutalmazása" gyakran az előrelépésben nyilvánul meg, mivel olyan posztra is alkalmassá tesz, ahol a magasabb szintű (külföldi) vezetés felé is kell kommunikálni.***

www.scieng.hu